

Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding —*Simfonia Tità* de Mahler

Palau 100

Dilluns, 5 de maig de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

**Barcelona
Capital Cultural
i Científica**

Programa

Joshua Bell, violí

**Orchestra dell'Accademia Nazionale di
Santa Cecilia**

Daniel Harding, director

I

Antonin Dvořák (1841-1904)

Concert per a violí i orquestra en La menor, op. 53

Allegro ma non troppo

Adagio ma non troppo

Finale: Allegro giocoso ma non troppo

II

Gustav Mahler (1860-1911)

Simfonia núm. 1, en Re major, "Tità"

I. Langsam. Schleppend. Wie ein Naturlaut

II. Kräftig bewegt, doch nicht zu schnell

III. Feierlich und gemessen, ohne zu schleppen

IV. Stürmisch bewegt

Durada del concert:

Primera part, 35 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 60 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#simfònica #gransfigures #músicauniversal

RECEPTA ORIGINAL DEL 1876

100% INGREDIENTS NATURALS. SENSE SULFITS AFEGITS, NI ADDITIUS, NI CONSERVANTS

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4°

Poema

Semper festina tarde

Tot reconeix
el ritual dels llavis fonedissos,
com el prec que sobrevola
les balances del temps,
imposant-se com s'imposen
les traces que perduren.

I després?
No hi ha després
si el doll de l'eufòria
és un acord que ens obre
la música anhelada.

Som la pura violència
de cada pas furtiu,
la fulla voladissa
a les mans d'un ancià,
el pes del cos cansat
al cadiral del pare.

Però, fet i fet,
per què volem
concloure el traç
que resta inalterable?

Memòria és ventre, cendra,
ombra que s'allarga.
Apressem-nos, doncs,
a poc a poc.

Allò que no s'acaba
dura eternament.

Lluís Calvo

Del llibre *Ancestral*.

Vic: Cafè Central i Eumo Editorial, 2019.

Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Comentari

L'any 1879 l'editor Fritz Simrock va encarregar un concert per a violí i orquestra a Antonín Dvořák. Al començament d'aquella dècada el compositor txec havia aconseguit els primers èxits amb l'estrena de dues simfonies, la *Tercera* i la *Quarta*, i una òpera. A més, la seva situació econòmica va començar a millorar considerablement gràcies a una beca pública per a joves talents amb la qual es va poder dedicar de ple a la composició. Johannes Brahms formava part del jurat de la beca i, convençut de la seva vàlua, va aconseguir que Simrock, un dels principals editors germànics, li publicués diverses obres i que el violinista Joseph Joachim es predisposés a revisar aquell encàrrec i a estrenar-lo.

Ara bé, la composició del *Concert per a violí i orquestra, op. 53* no va ser àgil. El juliol del 1879 Dvořák ja havia esbossat la partitura i la mostrà a Joachim, que l'hi recomanà força canvis. El compositor, atent a les demandes, lliurà una versió revisada al violinista pocs mesos després. L'abril del 1880 el procediment es va repetir, però en aquella ocasió Joachim va trigar dos anys a respondre i, paradoxalment, després de tanta implicació, va declinar d'interpretar-la per primera vegada: ja era un professor, compositor i director d'orquestra reputat, i preferia interpretar obres del repertori conegut més que no pas estudiar-ne de noves. La responsabilitat va ser per a František Ondříček, virtuós txec reconegut internacionalment, que l'estrenà l'octubre del 1883 a Praga.

Aquesta obra conté elements formals particulars. Hi destaca especialment la interpretació sense pausa entre el primer i el segon moviment, per al qual Dvořák va haver de lluitar força perquè Robert Keller, assessor de Simrock, no l'aprovava de cap manera. El primer moviment tampoc té l'estructura habitual de les obres concertants: el tema principal no és introduït en primera instància per l'orquestra, sinó pel mateix solista, i al final del desenvolupament no hi ha l'esperada recapitulació, sinó l'enllaç directe amb la melodia del segon moviment. El número final té ritme de *furiant*, un ball d'origen txec que es caracteritza pel compàs de 3/4 i per les hemiòlies, és a dir, el canvi constant d'accents musicals. Dvořák també va introduir el *furiant* a la *Simfonia núm. 6* i a les *Dances eslaves*. Justament el *Concert per a violí i orquestra* es considera l'obra mestra de l'anomenat període eslau del seu catàleg.

Un any després de l'estrena d'aquell *Concert*, un altre txec bohemí, Gustav Mahler, començava a compondre les seves primeres obres. Era un jove enamoradís, escrivia poemes i llegia novel·les romàntiques de l'escriptor alemany Jean Paul. Entre el 1884 i el 1885 va acabar *Lieder eines fahrenden Gesellen* (Cançons del company errant), un cicle de quatre cançons amb poesies d'ell mateix que expressa la dualitat entre l'idil·li de la natura i la realitat incerta de l'experiència humana, el binomi romàntic per excel·lència. Aquella temporada dirigia l'Orquestra de Kassel, un càrrec que ocupà poc temps perquè, segons el que Alma Mahler publicà anys més tard, es va dedicar a flirtejar a la vegada amb dues cantats que van decidir burlar-se d'ell. Poc després, el 1887, va ocupar la plaça de segon director de l'Orquestra de Leipzig i allà va mantenir una relació amorosa amb Marion von Weber. Va ser en aquesta època d'agitació sentimental que va compondre *Tità*, una obra simfònica amb el mateix títol que una novel·la de Jean Paul. Mahler la va plantejar com un poema simfònic en dues parts: "Dels dies de joventut" –inicialment amb tres moviments, un dels quals, "Blumine", s'eliminà– i "La comèdia humana". Cansat que contínuament li demanessin la relació entre el llibre i la música, va decidir eliminar la referència literària. Després de diversos retocs, sobretot d'instrumentació, l'any 1906 va publicar la versió definitiva amb el títol de *Primera Simfonia*.

El vincle musical i conceptual entre la *Simfonia* i el cicle *Lieder eines fahrenden Gesellen* és indubtable. Després de la introducció del primer moviment, per exemple, el tema principal és el mateix de la segona cançó, “Ging, heut’ morgen übers Feld” (Aquest matí caminava pel camp). Mahler hi exhibeix les idees de joventut i de natura amb la màxima esplendor orquestral, fins i tot amb cops d’efecte sonors com les trompetes fora d’escena i un segon moviment a ritme de dansa, un *ländler*. El tercer moviment enceta la idea de percepció subjectiva de la realitat, fosca i problemàtica, “La comèdia humana”. Per compondre la marxa fúnebre del tercer moviment, a partir de la cançó popular *Frère Jacques* en tonalitat menor, es va inspirar en *La processó fúnebre del caçador*, una xilografia de Moritz von Schwind publicada en un llibre de contes infantils molt conegut. Inquietant i irònica, la música condueix l’artista turmentat cap a l’infern, amb una indicació literal a la partitura: *D’all Inferno (Allegro furioso)*. El ritme de marxa fúnebre i el sentit dramàtic del jo poètic també són presents a la tercera cançó del cicle, “Ich hab’ ein glühend Messer” (Tinc un ganivet ardent). La melodia que introdueixen els dos oboès al centre de la marxa imprimeix els records sonors de la infància de Mahler, les tonades dels músics de carrer bohemis. No és fins a l’últim moviment que el compositor utilitza l’orquestra amb tota la potència sonora –tal com els seus coetanis germànics experimentaven en aquells anys–, amb alguns temes musicals que recupera de la introducció, i amb la indicació per als intèrprets de trompa que s’alcin, per tal que el seu so aconseguixi traspasar el volum de tota l’orquestra.

La *Simfonia núm. 1* de Mahler es va sentir per primera vegada a Barcelona l’any 1926 al Teatre del Liceu en la interpretació de l’Orquestra Pau Casals. La rebuda va ser freda entre crítics musicals tan destacats com Baltasar Samper, que la va trobar “*poc simpàtica*” per la “*persistència obsessionant dels ritmes, la banalitat dels temes [...], la buidor del fons, l’atapeïment inútil de l’orquestra*”. El 1967 Xavier Montsalvatge va escriure, a propòsit d’un concert de l’Orquestra Nacional de España al Palau de la Música Catalana, que era una obra “*reiterativa, pueril, folklòrica, naturalista, efectista, descriptiva y sobre todo terriblemente premiosa y agobiante*”. Al segle XXI aquesta *Simfonia* i el conjunt del catàleg d’obra de Gustav Mahler no està en discussió i forma part de les programacions d’auditoris d’arreu del món. La recepció musical d’obres clàssiques i romàniques no és estàtica, es transforma com ho fa la societat.

Anna Costal i Fornells, Musicòloga i professora a l’Escola Superior de Música de Catalunya

Avançament de temporada
2025–2026

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

21.10.25

musicAeterna
& Currentzis

27.10.25

Fujita, Royal Philharmonic
Orchestra & Petrenko
—*Simfonia núm. 2* de Sibelius

06.11.25

Orquestra Filharmònica
de Tòquio & Chung
—*La consagració de la primavera*
de Stravinsky

21.11.25

Orquestra Simfònica de la Ràdio
de Baviera & Rattle
—*Simfonia núm. 7* de Bruckner

21.01.26

Orquestra Simfònica de l'SWR
de Stuttgart & Roth
—*Daphnis et Chloé* de Ravel

17.02.26

London Symphony Orchestra
& Noseda
—*Concert per a piano núm. 2*
de Chopin

18.02.26

West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta
—Schubert i Beethoven

11.03.26

Balthasar Neumann Chor
& Orchester & Sow
—Palestrina, Donati i Bruckner

18.03.26

Soltani, Orquestra Simfònica d'Islàndia
& Ollikainen
—*L'ocell de foc* de Stravinsky

29.04.26

Jansen & Camerata Salzburg
—*Les quatre estacions* de Vivaldi

19.05.26

Staatskapelle Dresden & Gatti
—*Requiem* de Verdi

27.05.26

Budapest Festival Orchestra & Fischer
— Escena final de *La valquíria*
de Wagner

Abonaments ja disponibles a partir de 250 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 19 de maig
i entrades individuals a partir del 26 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Biografies

Joshua Bell, violí

© Phillip Knott

Amb una carrera que abasta gairebé quatre dècades, el violinista ha guanyat un Grammy i és un dels artistes més celebrats de la seva generació. Bell ha actuat amb pràcticament totes les grans orquestres del món i continua mantenint compromisos com a solista, recitalista, músic de cambra, director i director musical de l'Academy of St. Martin in the Fields.

Nascut a Bloomington (Indiana), va començar a tocar el violí als quatre anys, i als dotze va iniciar els estudis amb el seu mentor, Josef Gingold. Va debutar amb Riccardo Muti i la Philadelphia Orchestra als catorze anys i va debutar al Carnegie Hall amb la St. Louis Symphony als disset. Amb divuit anys va signar amb el seu primer segell, London Decca, i va rebre la beca Avery Fisher Career Grant. Durant les dècades següents ha estat nominat a sis premis Grammy, guardonat com a instrumentista de l'any per «Musical America» i considerat líder jove global pel Fòrum Econòmic Mundial; també ha rebut l'Avery Fisher Prize. Igualment, ha estat distingit amb el Governor's Arts Award d'Indiana (2003) i amb el títol d'Indiana Living Legend (2000).

Entre els seus moments més destacats de la temporada 2024-25 cal esmentar la publicació de dos nous àlbums: *Thomas De Hartmann rediscovered*, que inclou l'enregistrament de l'estrena mundial del *Concert per a violí* del compositor ucraïnès Thomas De Hartmann, amb la directora Dalia Stasevska i l'INSO-Lviv Orchestra (publicat l'agost del 2024 per Pentatone), i un àlbum de trios amb piano de Mendelssohn, enregistrat amb els seus amics i col·laboradors de sempre, Jeremy Denk i Steven Isserlis (publicat el mateix mes d'agost del 2024 per Sony Masterworks). Bell es va retrobar amb Denk i Isserlis el novembre del 2024 per oferir un seguit de concerts de cambra dedicats a Fauré al Wigmore Hall. Apassionat del recital, participa en gires internacionals per Sud-amèrica, Austràlia i la Xina, i ofereix el seu estimat programa *Voice and the violin* amb la soprano Larisa Martínez arreu de l'Amèrica del Nord. Com a solista convidat, actua amb la New York Philharmonic, Orchestre Philharmonique de Radio France, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, a més de dirigir i tocar amb la DSO de Berlín.

L'any 2011 va ser nomenat director musical de l'Academy of St. Martin in the Fields, tot succeint Sir Neville Marriner, fundador de l'orquestra el 1959. Des de llavors, l'ha dirigida en nombroses gires i enregistraments, entre els quals cal destacar *Bruch: Scottish fantasy*, nominat a un Grammy l'any 2019. L'abril del 2024 l'Academy va anunciar l'extensió del contracte de Bell com a director musical fins a la temporada 2027-28.

Joshua Bell ha encarregat i estrenat obres de John Corigliano, Edgar Meyer, Behzad Ranjbaran i Nicholas Maw –el seu enregistrament del *Concert per a violí* de Maw va ser guardonat amb un Grammy. Durant la temporada 2023-24 va presentar el seu nou encàrrec de concert, *The elements*, una suite amb moviments de cinc prestigiosos compositors vius: Jake Heggie, Jennifer Higdon, Edgar Meyer, Jessie Montgomery i Kevin Puts.

Així mateix, ha col·laborat amb artistes com Renée Fleming, Daniil Trifonov, Emanuel Ax, Lang Lang, Chick Corea, Regina Spektor, Chris Botti, Anoushka Shankar, Dave Matthews, Josh Groban i Sting, entre d'altres. Com a artista exclusiu de Sony Classical, ha enregistrat més d'una quarantena d'àlbums i ha rebut els premis Grammy, Mercury, Gramophone i Opus Klassik. L'any 1998 va col·laborar amb el compositor John Corigliano per a la banda sonora de la pel·lícula *The red violin*, que el va portar a ser una figura coneguda arreu i va valer un Oscar a Corigliano. Des de llavors, ha participat en altres bandes sonores, com *Ladies in lavender* (2004) i *Defiance* (2008), i ha aparegut tres vegades com a convidat a *The tonight show* amb Johnny Carson, així com a la sèrie d'Amazon *Mozart in the jungle*.

Gran defensor de l'accés a l'educació musical, Joshua Bell va rebre la Paez Medal of Art 2022, atorgada pel Venezuelan American Endowment for the Arts, i el Glashütte Original Music Festival Award el 2019, lliurat en el marc del Festival de Música de Dresden. L'any 2021 va anunciar la seva col·laboració amb Trala, l'aplicació tecnològica per aprendre a tocar el violí, i participa activament en iniciatives com ara Education Through Music i Turnaround Arts. El Joshua Bell's Virtual Violin, fruit de la col·laboració amb l'empresa de mostreig d'instruments virtuals Embertone, és considerat el millor instrument virtual del seu tipus.

Ha actuat per a tres presidents dels Estats Units i per als jutges del Tribunal Suprem estatunidenc. Va participar en la primera missió cultural del Comitè de les Arts i Humanitats del president Barack Obama a Cuba, la qual va donar lloc a un especial de *Live from Lincoln Center* nominada als Emmy.

Bell toca un violí Stradivarius de Huberman de l'any 1713.

Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia

Va ser la primera orquestra a Itàlia que es va dedicar exclusivament al repertori simfònic, del qual ha estrenat obres mestres del segle XX, com *Fontane di Roma* i *Pini di Roma* d'Ottorino Respighi. Des del 1908, han visitat el seu podi figures com ara Mahler, R. Strauss, Stravinsky, Sibelius, Hindemith, Toscanini, Furtwängler, De Sabata, Erich i Carlos Kleiber, Solti, Mengelberg, Karajan, Stokowski, Reiner, Bruno Walter, Celibidache, Masur, Blomstedt, Abbado, Dudamel i Kirill Petrenko. Bernardino Molinari, Franco Ferrara, Fernando Previtali, Igor Markevitch, Thomas Schippers, Giuseppe Sinopoli, Daniele Gatti, Myung-Whun Chung i Sir Antonio Pappano (2005-2023) n'han estat directors titulars. Des de la temporada 2024-25, el nou director musical és Daniel Harding. Leonard Bernstein en fou president honorari del 1983 al 1990.

L'orquestra ha actuat als principals festivals internacionals –els Proms de Londres i els festivals de Lucerna, Sant Petersburg i Salzburg– i en algunes de les sales de concerts més prestigioses, com la Philharmonie de Berlín, Semperoper de Dresden, Elbphilharmonie d'Hamburg, Musikverein de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, La Scala de Milà, Suntory Hall de Tòquio, Teatro Colón de Buenos Aires i Carnegie Hall de Nova York. L'any 2024 l'orquestra i el cor van ser convidats com a residents del prestigiós Festival de Pasqua de Salzburg.

La intensa activitat discogràfica amb Pappano els darrers anys ha estat reconeguda amb guardons internacionals de gran prestigi. Entre els seus enregistraments destaquen *El Carnaval dels animals* de Saint-Saëns amb Martha Argerich, la integral de les *Simfonies* de Bernstein, *Ein Heldenleben* de Richard Strauss, la *Messa di Gloria* de Rossini, *Aida* i *Otello* de Verdi (amb Jonas Kaufmann), *Turandot* amb Sondra Radvanovsky i Jonas Kaufmann, així com diversos recitals amb Anna Netrebko. Warner Classics ha publicat una capsa de vint-i-set CDs que conté una gran part de les peces del repertori religiós i simfònic enregistrades sota la batuta de Pappano per l'orquestra i el cor durant els darrers divuit anys.

Amb Harding, els seus enregistraments van iniciar una nova etapa, amb el segell Deutsche Grammophon. El primer àlbum, dedicat a *Tosca* de Puccini i enregistrat en directe l'octubre del 2024, s'ha publicat el mes de març d'enguany. També amb Harding, l'orquestra emprendreà importants gires per Europa i visitarà Barcelona, Hamburg, Dortmund, Katowice, Frankfurt i, l'estiu del 2025, els festivals de Lucerna, Bucarest, Ljubljana, Grafenegg, Rheingau i Berlín. El mes de novembre el conjunt iniciarà una extensa gira per l'Àsia.

santacecilia.it

facebook.com/accademiadisantacecilia

twitter.com/santa_cecilia

Amb la col·laboració de:

Daniel Harding, director

És el director musical i artístic de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Va ser director musical de l'Orchestre de París del 2016 al 2019 i director convidat principal de la London Symphony Orchestra del 2007 al 2017. Ha estat distingit com a director honorífic, amb caràcter vitalici, de la Mahler Chamber Orchestra, amb la qual col·labora fa més de vint anys. L'any 2024 va assumir el càrrec de director musical de la Youth Music Culture, The Greater Bay Area (YMCG) per un període de cinc anys, i la temporada 2024-25 ha assumit el càrrec de director musical de l'orquestra i el cor de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia.

És convidat habitual de les principals orquestres del món, com ara la Wiener Philharmoniker, Berliner Philharmoniker, Royal Concertgebouw Orchestra, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Staatskapelle de Dresden, London Symphony Orchestra i Orchestra Filarmonica della Scala. Als Estats Units, ha actuat amb la Boston Symphony Orchestra, Cleveland Orchestra, Chicago Symphony Orchestra, Los Angeles Philharmonic, New York Philharmonic i San Francisco Symphony.

L'any 2005 va inaugurar la temporada de La Scala de Milà dirigint una nova producció d'*Idomeneo*. Posteriorment hi va tornar per dirigir *Salome*, *Il prigioniero*, *Cavalleria rusticana* i *Pagliacci* (per la qual va rebre el prestigiós Premi Franco Abbiati de la crítica musical), *Falstaff* i *Le nozze di Figaro*. Ha dirigit *Ariadne auf Naxos*, *Don Giovanni* i *Le nozze di Figaro* al Festival de Salzburg amb la Wiener Philharmoniker; *The turn of the screw* i *Wozzeck* a la Royal Opera House, Covent Garden; *Die Entführung aus dem Serail* a la Bayerische Staatsoper de Múnic; *Der fliegende Holländer* a la Deutsche Staatsoper de Berlín; *Die Zauberflöte* al Wiener Festwochen; *Pelléas et Mélisande*, *Cavalleria rusticana* i *Pagliacci* a la Wiener Staatsoper, i *Wozzeck* al Theater an der Wien. Manté una estreta relació amb el Festival d'Ais de Provença, on ha dirigit noves produccions de *Così fan tutte*, *Don Giovanni*, *The turn of the screw*, *La traviata*, *Ievgueni Oneguín* i *Le nozze di Figaro*.

Els seus enregistraments per a Deutsche Grammophon, la *Simfonia núm. 10* de Mahler amb la Wiener Philharmoniker, i *Carmina Burana* d'Orff amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, han estat aclamats per la crítica. Per al segell Virgin/EMI ha enregistrat la *Simfonia núm. 4* de Mahler amb la Mahler Chamber Orchestra, les *Simfonies núm. 3* i *núm. 4* de Brahms amb la Deutsche Kammerphilharmonie de Bremen; *Billy Budd* amb la London Symphony Orchestra (guanyadora d'un premi Grammy a la millor gravació operística), *Don Giovanni* i *The turn of the screw* (guardonades amb el Choc de l'Année 2002, el Grand Prix de l'Académie Charles Cros i un Premi Gramophone) amb la Mahler Chamber Orchestra; obres de Lutosławski amb Solveig Kringelborn i la Norwegian Chamber Orchestra, així com obres de Britten amb Ian Bostridge i la Britten Sinfonia (guardonades amb el Choc de l'Année 1998). Per al segell BR Klassik ha publicat enregistraments molt ben rebuts per la crítica: *Szenen aus Goethes Faust* de Schumann, *Simfonia núm. 6* de Mahler i *The planets* de Holst. Les seves interpretacions de la *Simfonia núm. 1* de Mahler i el *Concert per a violí* de Beethoven amb Frank Peter Zimmermann estan disponibles al segell de la Berliner Philharmoniker. Col·laborador habitual d'Harmonia Mundi, les seves darreres gravacions amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca inclouen "The Wagner Project" amb Matthias Goerne, les *Simfonies núm. 5* i *núm. 9* de Mahler, *Ein Deutsches Requiem* de Brahms i un disc publicat recentment amb obres de Britten.

Aquesta temporada Harding inicia la primera com a director musical de l'orquestra i el cor de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, amb interpretacions en concert de *Tosca* i el *Requiem* de Verdi, ambdues enregistrades per a Deutsche Grammophon. Així mateix, tornarà a dirigir les formacions Berliner Philharmoniker, Cleveland Orchestra, Orchestre de Paris, Orchestre Philharmonique de Radio France, London Symphony Orchestra i Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, i empenirà importants gires per Europa amb l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia i l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca.

L'any 2002 va rebre el títol de Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres del govern francès i el 2017 va ser nomenat Officier des Arts et Lettres. L'any 2012 va ser elegit membre de la Reial Acadèmia Sueca de Música i el 2021 va ser guardonat amb la distinció CBE (Comandant de l'Orde de l'Imperi Britànic) als New Year Honours. És pilot d'avió titulat.

Formació

Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia

Daniel Harding

Director musical

Sir Antonio Pappano

Director emerit

Violins I

***Carlo Maria Parazzoli**, *Andrea Obiso, Ruggiero Sfregola, Marlene Prodigio, Elena La Montagna, Paolo Piomboni, Barbara Castelli, Silvana Dolce, Jalle Feest, Lavinia Morelli, William Chiquito Henao, Soyeon Kim, Ylenia Montaruli, Simona Cappabianca, Nicola Bossone, Federico Piccotti, Claudio Mansueto, Razvan Negoita, Marco Norzi, Alice Notarangelo

Violins II

***Alberto Mina**, *David Romano, Ingrid Belli, Leonardo Micucci, Daniele Ciccolini, Andrea Vicari, Cristina Puca, Giovanni Bruno Galvani, Manuela Costi, Brunella Zanti, Svetlana Norkina, Annamaria Salvatori, Damiano Nesci, Elena Nunziante, Matteo Baldoni, Sara Colombi

Violes

***Simone Briatore**, Stefano Trevisan, David Bursack, Sara Simoncini, Carla Santini, Fabio Catania, Ilona Balint, Lorenzo Falconi, Luca Manfredi, Federico Marchetti, Margherita Fanton, Lisa Bulfon, Alfonso Bossone

Violoncells

***Luigi Piovano**, Carlo Onori, Diego Romano, Francesco Di Donna, Matteo Michele Bettinelli, Sara Gentile, Giacomo Menna, Roberto Mansueto, Giuseppe Scaglione, Costanza Persichella

Contrabaixos

*Antonio Sciancalepore, ***Libero Lanzilotta**, Anita Mazzantini, Simona Iemmolo, Paolo Cocchi, Marko Lenza, Francesco D'Innocenzo, Vieri Piazzesi, Jorge Villar Paredes, Vincenzo Carannante

Flautes

***Andrea Oliva,** *Adriana Ferreira, Nicola Protani, Isabel Carmona Quiles

Flautí

Davide Ferrario

Oboès

***Francesco Di Rosa,** *Fabien Thouand, Anna Rita Argentieri, Elisa Metus

Corn anglès

Maria Irsara

Clarinets

***Stefano Novelli,** *Alessandro Carbonare, Simone Sirugo, Maurizio Trapletti

Clarinet baix

Diego Lucchesi

Fagots

***Andrea Zucco,** Fabio Angeletti

Controfagot

Alessandro Ghibaudò

Trompes

***Alessio Allegrini,** *Guglielmo Pellarin, Mirko Landoni, Fabio Frapparelli, Alessio Bernardi, Manuele Catalano, Leonardo Feroleto, Marco Antonicelli, Giuseppe Accardi

Trompetes

***Andrea Lucchi,** *Alfonso Gonzalez Barquin, Ermanno Ottaviani, Emanuele Spina, Remo D'Ippolito, Laura Cocco

Trombons

***Andrea Conti,** ***Andrea Maccagnan,** Esteban Mendez, Domenico Toteda

Tuba

Gianluca Grosso

Timbales

***Antonio Catone,** ***Davide Tonetti**

Percussió

Edoardo Albino Giachino, Andrea Santarsiere, Salvatore Alibrando

Arpa

***Silvia Podrecca**

*Solista

Els intèrprets que participen de la primera part del concert estan
marcats en **negreta**.

També et pot interessar...

Palau 100

Dilluns, 26.05.25 – 20 h

Sala de Concerts

—*Simfonia Resurrecció* de Mahler

Orfeó Català (Pablo Larraz, director)

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca

Daniel Harding, director

G. Mahler: *Simfonia núm. 2, “Resurrecció”*

Preus: de 25 a 115 euros

Amb la col·laboració de:

Agrolimen

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compagnia Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadris – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

